

at den ærede Minister kunde give mig Oplysning derom. Andragerne klage over, at de ikke før i 1873 have kunnet faae Erstatning for afgivne Jord til en Sti, der ene benyttes af Gensdarnieret eller Toldvæsenet, medens Jorden allerede er afgiven i 1865. I 1873 er der tilstaaet dem et aarligt Veberlag for den afgivne Jord; men det er ikke taget med i Beregning, at de allerede tidligere have afgivet den, og naar de fra 1873 have Ret til at faae Godtgjærelse derfor, maa de selvfølgelig ogsaa have Ret til at faae den for den mellemliggende Tid fra 1865—73. Regjeringen har anerkjendt dette, og der er jo ogsaa en Paragraf i Grundloven, som siger, at Ingen er pligtig til at afstaa sin Eiendom uden imod fuld Erstatning, men denne Erstatning, denne Godtgjærelse have de ikke faaet i Tiden fra 1865 til 1873. Jeg vil nu bede den ærede Minister om at give mig Oplysning i denne Henseende. — Hvad angaar den begjærte Bei paa ca. 4,000 Aens Længde fra Veistrupløb og Sjølund Skove til Frederikshøj Toldsted, da skulde den erstatte den gamle Bei, som Beboerne nu ikke ere isjand til at besørge, fordi den dels ligger paa tydføl og dels paa danst Grund. De kunne ikke særdes der med Rejssegods, hvad enten det er toldpligtige eller ikke toldpligtige Varer; ja, de kunne neppe nok uden at fortrædighes særdes der med deres Udsprodukter. Der er selvfølgelig Noget, som taler for, at en saadan Tilstand, der har været i mange Aar, om hvilket man ikke veed, hvor længe den vil vare, og som har paaført Beboerne mange Ubehageligheder og Ulemper, for en væsentlig Del bliver afhjulpen af Staten; men naar Andragerne have forlangt, at Staten alene skal anlægge denne Bei, saar det temmelig klart for mig, at dette er lovlig meget forlangt. Jeg skal ikke afgjort have Noget imod, at dette Spørgsmaal bliver henvist til den ærede Ministers Overveelse; men naar jeg ser Sagen fra Statens Standpunkt, mener jeg uregtelig, at der kan være god Grund til, at de vedkommende Beboere ogsaa yde Noget, om end forholdsvis lidt i denne Retning. Naar jeg har udtalt, at der er god Grund til fra Statens Side at tage Sagen i sin Haand, er det dels, fordi det er min Overbevisning, at det er et billigt Krav fra Beboernes Side, at man kommer dem imøde, og dels fordi jeg tror, at en saadan Bei ogsaa vil have Betydning for Toldvæsenet til Lettelse ved Udsjørelsen af dets Hverv, hvorhos naturligvis den Afgift, som nu svares af Staten for den Sti, som findes der, da vilde falde bort. Naar jeg imidlertid har sagt, at der maaske var god Grund til, at Beboerne skulde yde om end et mindre Bidrag til denne Beis Anlæg, er det fordi jeg betragter dette Foretagende ligesom alt Andet, der fra Statens Side gjøres ved Grændsen, som noget foreløbigt, og jeg kan derfor ikke tro Andet end at det vilde være billigt, om Beboerne ogsaa bidroge Noget dertil. Kunde jeg betragte en saa-

dan Bei som noget Blivende, vilde jeg ganske vist mene, at Staten ubetinget burde give det fulde Beløb til Anlægget, thi det er jo vist, at Staten, om end imod sin Villie, har paaført disse Egnes Beboere dette Unde — om jeg saa maa sige — at Staten har bragt dem i denne uheldige Stilling, haade med Hensyn til denne Bei og med Hensyn til saamange andre Forhold. Lige saa vist som altsaa Staten imod sin Villie har maattet gjøre dette, ligesaa vist er det efter min Opfattelse et billigt Krav fra Beboernes Side at faae disse Byrder noget lettede, indtil, som vi haabe, en Forandring ved Grændsen vil kunne ske; men hvorlænge dette kan vare, er det naturligvis ikke muligt for Nogen nu at sige. Grunden til, at jeg er noget betænkelig ved at gaa helt op i Andragendet — om jeg maa udtrykke mig saaledes — uaagtet det maa ligge mig meget nær som Representant for denne Egn, er den, at jeg meget nødig vil gaa Staten for nær. Jeg har nemlig den Mening, at Folk ikke alene paa dette Sted ved Grændsen ere uheldig stillede, men at der er mange andre Steder, hvor noget lignende, om end maaske ikke noget saa slemt, findes Sted, og hvis Staten altsaa gaar ind paa at overtage de fuldstændige Anlægsomkostninger paa dette Sted, er det en Selsølg, at den maa tage Konsekvensene og imødekomme de Andragender, der mulig kunde komme fra andre Steder. Dette er altsaa Grunden til, at jeg tager Sagen noget varjont, set fra Statens Side; men jeg indrømmer som sagt, at der er god Grund til at gjøre noget Alvorligt. Jeg har tænkt mig dette Forhold ordnet paa en Maade, som jeg dog ikke lægger videre Vægt paa; det er kun en Tanke, som jeg vil tillade mig at henkaste, og som jeg vil bede den ærede Hing og særlig den ærede Minister om at tage under Overveelse. Da denne Bei maa betragtes som nødvendig, om end kun foreløbig, kunde det maaske lade sig gjøre at give Beboerne en Erstatning for Afnavnet af den Jord, der blev indlagt til Bei, og muligt for den væsentligste Del af, hvad der vilde medgaa til Beiens første Anlæg. Naar imidlertid Grændsen i sin Tid bliver flyttet, mener jeg, at der ingen Grund er til at beholde denne Bei længere, thi da indtræder det gamle naturlige Forhold; men skulde det trods dette vise sig en Tilspøielighed hos Beboerne til at beholde Beien, kunde der vistnok fra den Tid af, eller maaske nogle Aar efter, at de forandrede Forhold vare indtraadte, være Grund til at sige til dem: Vær saa god, men betal da for Fremtiden selv! Alt skulde derimod et saadant Dusk ikke komme frem, synes det mig ikke, der var Grund til at beholde denne Bei længere, naar der ingen Interesse var for Bibeholdelsen af den. Den burde da løyses, og Jorden henlægges til de Torder, hvorfra Beien var tagen; men denne Eljefining maatte da foregaa paa Statens Bekostning. Det er nogle Hovedtræk, jeg har tilladt mig at henkaste, og som jeg beder